

தனித்துக் கிடந்திடும் லாயம்-அதில்
தள்ளியடைக்கப் படுங்குதி ரைக்கும்
கணைத்திட உத்தர வுண்டு-வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அஞ்சவும் வேண்டும்;
கனத்த உன் பெற்றோரைக் கேளே!-அவர்
கல்லொத்த நெஞ்சையுன் கண்ணீரினாலே
நனைத்திடுவாய் அதன் மேலும்-அவர்
ஞாயம் தராவிடில் விடுதலை மேற்கொள்! (கல்)

மாலைக் கடற்கரை யோரம்-நல்ல
வண்புனல் பாய்ந்திடும் மாந்திரீரம்
காலைக் கதிர் சிந்து சிற்றூர்-கண்
காட்சிகள் கூட்டங்கள் பந்தாடு சாலை
வேலை ஒழிந்துள்ள நேரம்-நீ
விளையாடுவாய் தாவி விளையாடு மான்போல்!
கோலத்தினைக் கொய்வதுண்டோ?-'பெண்கள்
கொய்யாப் பழக்கூட்டம்' என்றே உரைப்பாய்.

There is the stable. Even the horse
That is locked up within
Has the right to neigh. But the girl
Should be shy and shake with fear
Even inside the home.

Question your obdurate parents.
Bathe their stony hearts
With your tears. If they are adamant,
Come on! Walk into freedom!

May you skip around in joy
Like the free, free deer!
Enjoy life in leisure time
On the sea-beach in the evenings!
Or the banks of a flowing river;
Or the village fresh at dawn;
In exhibitions, meetings, play grounds!
Who dare destroy radiance?
Exclaim: "Women are not for slaving!"

Translated by Prema Nandakumar

49. இறந்தவன்மேற் பழி

அந்திய காலம் வந்ததடியே!-பைந்தொடியே!
-இளம்பிடியே!-பூங்கொடியே!

சிந்தை ஒன்றாகி நாம் இன்பத்தின் எல்லை
தேடிச் சுகிக்கையில் எனக்கிந்தத் தொல்லை
வந்ததே இனி நான் வாழ்வதற் கில்லை
மனத்தில் எனக்கிருப்ப தொன்றே-அதை-இன்றே-
குணக்குன்றே!-கேள் நன்றே! (அந்திய)

கடும்பிணி யாளன்னான் இறந்தபின், மாதே
கைம்பெண்ணாய் வருந்தாதே, பழி என்றன் மீதே!
அடஞ் செய்யும் வைதிகம் பொருள்படுத் தாதே
ஆசைக் குரியவனை நாடு-மகிழ்வோடு-தார்துடு-
நலம்தேடு! (அந்திய)

49. *Blame on the Dead!*

Darling girl, alas!
Lovely as a flower-creeper
You are: listen.
My end is not far away.

With hearts entwined
We appily explored
The parameters of joy!
Then fell this bombshell.
My days are numbered.
One desire alone remains.
Receptacle of good qualities!
ear me express my last wish.

Afflicted with terminal sickness
I am to die: do not grieve.
Put the blame on me.
Do not care for the tradition-mongers.
Approach the man you love.
Do it with joy. Garland him.
Get your future assured.

கற்கண்டு போன்றபெண் கணவனை இழந்
 தால்
 கசந்த பெண் ஆவது விந்தைதான் புவி
 மேல்!
 சொற் கண்டு மலைக்காதே உன் பகுத்
 தறிவால்
 தோஷம், குணம் அறிந்து நடப்பாய்-துயர் கடப்பாய்
 -துணைபிடிப்பாய்-பயம் விடுப்பாய்.

This is a wonder passing strange!
Why should a sweet young girl
Become a bitter maid when the husband dies?
Do not start at my words.
Use your common sense.
Find out the good and evil in man.
Cross the sea of sorrow!
Marry the man of your choice.
Be you fearless!

Translated by Prema Nandakumar

50. பெண் குழந்தை தாலாட்டு

ஆராரோ ஆராரிரோ ஆராரிரோ ஆராரோ
ஆராரோ ஆராரிரோ ஆராரிரோ ஆராரோ

சோலை மலரே! சுவர்ணத்தின் வார்ப்படமே!
காலைஇளஞ் சூரியனைக் காட்டும் பளிங்குருவே!

வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
பெண்மையினால் உண்டென்று பேச வந்த பெண்ணழகே!

நாய்என்று பெண்ணை நவில்வார்க்கும் இப்புவிக்குத்
தாய்என்று காட்டத் தமிழர்க்கு வாய்த்தவளே!

வெண்முகத்தில் நீலம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
கண்கள் உறங்கு! கனியே உறங்கிடுவாய்!

அன்னத்தின் தூவி அனிச்ச மலரெடுத்துச்
சின்ன உடலாகச் சித்திரித்த மெல்லியலே!

மின்னல் ஒளியே, விலைமதியா ரத்தினமே!
கன்னல் பிழிந்து கலந்த கனிச்சாரே!

50. *Lullaby for a Female Child*

Hush my darling! Hush-a bye!

Fresh blossom! Image in gold!
Marble form that reflects the morning sun!

Charming girl come to proclaim:
The strength and increasing good of man
Are due to womanhood.

You are born in Tamil land
To show purblind man
That woman is no whelp but a mother!

My darling, rest, closing your eyes
That gleams as azure blue
In your fair face!

Soft of body, tinily made,
As with swan feathers
And flowers of the sensitive plant!

Lightning-glow, jewel priceless,
You are the fruit juice
Mixed with sugar sweet!

மூடத் தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு மணக்கவரும் கற்பூரப் பெட்டகமே!

வேண்டாத சாதி இருட்டு வெளுப்பதற்குத்
தூண்டா விளக்காய்த் துலங்கும் பெருமாட்டி!

புண்ணிற் சரம்விடுக்கும் பொய்ம்மதத்தின் கூட்டத்தைக்
கண்ணிற் கனல்சிந்திக் கட்டழிக்க வந்தவளே!

தெய்விகத்தை நம்பும் திருந்தாத பெண்குலத்தை
உய்விக்க வந்த உவப்பே! பகுத்தறிவே!

எல்லாம் கடவுள்செயல் என்று துடைநடுங்கும்
பொல்லாங்கு தீர்த்துப் புதுமைசெய வந்தவளே!

வாயில்இட்டுத் தொப்பை வளர்க்கும் சதிக்கிடங்கைக்
கோயிலென்று காசுதரும் கொள்கை தவிர்ப்பவளே!

சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
நாணி உறங்கு; நகைத்துநீ கண்ணுறங்கு!

You are a pocket of camphor
Come to spread scent
In a superstition-stinking society!

Heroine who shines
As a self-sustaining lamp
To eradicate the dark niches of caste!

You have come with fiery eyes
To destroy the myopic religious sects
That add insult to injury.

Incarnate common-sense! O joy
Who has come to save mankind
From believing in false divinity!

You have come to initiate
The New Age: no more blind faith
That everything is an act of God.

You have turned away from buildings
That are filled by greedy men
In the name of temples.

Hush-a-bye! Sleep with a smile!
Laugh at the swindler ascetics
Who daub dung with saffron as God!

Translated by Prema Nandakumar

51. கைம்மை நீக்கம்

நீ எனக்கும், உனக்கு நானும்-இனி
நேருக்கு நேர் தித்திக்கும் பாலும், தேனும் (நீ)

தூய வாழ்வில் இதுமுதல் நமதுளம்
நேய மாக அமைவுற உறுதிசொல்! அடி! (நி)

கைம்பெண் என்றெண்ணங் கொண்டே...
கலங்கினா யோ கற் கண்டே?
காடு வேகு வதை ஒரு மொழியினில்
மூடு போட முடியுமோ உரையடி? ததி (நீ)

பைந்தமி ழைச்சீ ராக்கக்
கைம்மைஎன் னும்சொல் நீக்கப்

பறந்து வாடி அழகிய மயிலே!
இறந்த கால நடைமுறை தொலையவே, (நீ)

பகுத்தறிவான மன்று
பாவை நீ ஏறி நின்று
பாரட உன் எதிரினிற் பழஞ் செயல்
கோரமாக அழிந்தொழி குவதையே (நீ)

கருத்தொரு மித்த போது
கட்டுக்கள் என்ப தேது?

கைம்மை கூறும் அதிசய மனிதர்கள்
செம்மை யாகும் படிசெய மனதுவை! அடி! (நீ)

51. Eradication of Widowhood

You for me: I am for you.
As milk and honey,
Equally sweet, oh sweet!

My love! Give me your word.
Henceforth, our hearts in love
Shall have in life's purity.

Sugar-candy in your ways!
Were you feeling troubled
Because you were a widow?
Can a word snap down as a lid
The waves of emotion
That blaze as a forest fire?

Peacock-loveliness! Fly hither
To weed out the word widow
From the Tamil language.
Let the past be gone!

Maiden glorious! Ascend
The platform of rationalism
And watch the annihilation
Of all the past habits!

How can bonds remain
When thoughts have fused together?
Welcome as you proceed
To transform the strange men
Who still speak of widowhood.

Translated by Prema Nandakumar

5.2. காதலைத் தீய்த்த கட்டுப்பாடு

வேற்றூர் போய் நள்ளிரவில் வீடுவந்த

வேலனிடம், ஆள்ஒருவன் கடிதம் தந்தான்,
ஏற்றதனை வாசிக்க லுற்றான் வேலன்:

‘என்னருமைக் காதலரே, கடைசிச் சேதி:

நேற்றிரவு நாமிருவர் பூந்தோட்டத்தில்

நெடுநேரம் பேசியதை எந்தாய் கண்டாள்!

ஆற்றாத துயரால்என் தந்தை, அண்ணன்

அனைவரிடமும் சொல்லி முடித்துவிட்டாள்.

குடும்பத்தின் பெயர்கெடுக்கத் தோன்றிவிட்டாய்.

கொடியவளே! விஷப்பாம்பே! என்று தந்தை

தடதடவென் நிருகையால் தலையில் மோதித்

தரையினிலே புரண்டழுதார்; அண்ணன் அங்கு

மடமடவென் றேகொல்லைக் கிணற்றில்வீழ்ந்தே

மாய்வார்போல் ஓடிப்பின் திரும்பி வந்து,

படுபாவி தாலியற்ற பிறகும் இந்தப்

பழுதுநடை கொள்வதுண்டோ என்று நைந்தார்.

52. Restriction That Ruined Love

Velan returned home one night
And was given a letter: opening it
He read as follows: "Dear love,
My last message. Yesterday
Our sojourn in the garden
And our converse were discovered by mother.
She lost control and described all
To my father, brother, everybody.

"Poisonous snake! Evil woman
Come to destroy the family's name!"
Screaming, my father beat his head
And writhed on the floor. My brother
Ran to the backyard well
As if to jump in but came back
And cursed me: "Wearing widow's badge
How should you follow ruinous paths?"

தாயோஎன் எதிர்வந்து, தாலியோடு

சகலமும் போயினஏடி இன்னும்என்ன!

தீயாகிக் கொளுத்திவிட்டாய் எம்மையெல்லாம்!

தெருவார்கள் ஊரார்கள் இதையறிந்தால்

ஓயாமல் தூற்றிடுவார்! யாம்பிவ்வூரில்

உயர்ந்திருந்தோம்; தாழ்த்திவிட்டாய் அந்தோ, நீதான்

பாயேனும் விரித்ததிலே படுப்பதுண்டா,

பதியிழந்தால்? மூதேவி! என்று சொன்னாள்.

தந்தையார் 'அடிஉன்னைக் கொன்றுபோட்டுத்

தலையறுத்துக் கொள்ளுகின்றேன்' என்பார்; அண்ணன்

அந்தமதி யற்றவனைக் கொல்வேன் என்றே

அருகிருக்கும் கொடுவாளைப் பாய்ந்தெடுப்பான்!

இந்தவிதம் கொதித்தார்கள் இரவுமட்டும்

இனிஎன்னால் அவர்கட்குத் தொல்லைவேண்டாம்;

சுந்தரனே, என்காதல் துரையே! உன்னைத்

துறக்கின்றேன் இன்றிரவில் கடலில்வீழ்ந்தே!

காதலியின் கடிதத்தில் இதைவாசித்தான்!

சுதறினான்! கடல்நோக்கிப் பறந்தான்வேலன்!

ஈதறிந்தார் ஊரிலுள்ளார்! ஓடினார்கள்!

எழில்வானம், முழுநிலவு, சமுத்திரத்தின்

மீதெல்லாம் மிதக்கும்ஒளி, அகண்டாகாரம்

மேவுபெருங் காட்சியில்ஓர் துன்பப்புள்போல்

மாதுகடற் பாலத்தின் கடைசியின்று

வாய்விட்டுக் சுதறுகின்றாள் வசமிழந்தாள்.

My own mother: "You lost everything
With the auspicious wedding thread.
You have now burnt us to ashes.
Should our neighbours, the townsmen know,
They will snap at us. We held our heads high.
Now our pride has touched the dust.
Alas who heard of matrimonial bliss
For a widow! Accursed one!"

My father: "I shall first kill you
And then end myself". My brother:
"I shall murder that hapless fellow.
Here is a sharpened sword!"
The whole night spent in such passion.
I shall plague them no more!
My love, my lord, I give you up!
Yes, by entering the sea tonight!"

Such was the message from his beloved.
Lamenting Velan ran towards the sea.
The townspeople also followed him.
Beautiful sky, full moon, a brilliant light
All over the sea! as a sorrowing bird
In a delightful painting of space.
The lady is standing on the pier's edge
Giving vent to her pent-up sorrows:

எனைமணந்தார் இறந்தார்; எனகுற்றமல்ல;
 இறந்தவுடன் மங்கலநாண், நல்லாடைகள்,
 புனைமலர்குங்கும் அணிகள் போனதுண்டு,
 பொன்னுடலும் இன்னுயிரும் போனதுண்டோ?
 எனைஆளும் காதலுக்கோர் இலக்கியத்துக்
 கிசைந்ததெனில் உயிரியற்கை; நான்என்செய்வேன்?
 தனையடக்கிக் காதலினைத் தவிர்த்துவாழும்
 சகமிருந்தால் காட்டாயோ நிலவேநீதான்!

கண்படைத்த குற்றத்தால் அழகியோன்என்
 கருத்தேறி உயிர்ஏறிக் கலந்துகொண்டான்!
 பெண்படைத்த இவ்வுலகைப் பல்லாண்டாகப்
 பெற்றுயர்ந்த நெடுவானே! புனலே! கூறீர்,
 மண்படைப்பே காதலெனில், காதலுக்கு
 மறுப்பெதற்குக் கட்டுப்பா டெதற்குக் கண்டார்?
 புண்படைத்த என்நாடே, கைம்மைக் கூர்வேல்
 பொழிகின்றாய் மங்கையர்மேல்! அழிகின்றாயே!

ஆடவரின் காதலுக்கும், பெண்கள்கூட்டம்
 அடைகின்ற காதலுக்கும், மாற்றமுண்டோ?
 பேடகன்ற அன்றிலைப்போல், மனைவிசெத்தால்
 பெருங்கிழவன் காதல்செய்ப் பெண்கேட்கின்றான்
 வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
 மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல்தீதோ?
 பாடாத தேனீக்கள், உலவாத் தென்றல்,
 பசியாத நல்வயிறு, பார்த்ததுண்டோ?

"My bridegroom died: it was not my fault.
the auspicious thread, soft silks,
Fresh blossoms, saffron mark are all gone.
But not this golden body and dear life.
The love that came upon me follows
The grammar of nature: what can I do?
O moonlight, show me the world
Where love can be overcome by self-control!

Because of my sin in possessing eyes
The noble young man has entered my heart.
O wide sky that has been watching
This earth create Woman! O water!
If love is the result of nature's law,
Why should it be controlled or rejected?
Afflicted motherland, why will you pierce
Woman alone with the lance of widowhood?

Is there any difference between the love
That blossoms in men and women?
Should the wife die, like a male bird widowed,
The old man wants to wed a girl soon!
What harm if a young maiden
Wants to re-marry, after the husband's death?
Heard of a dry breeze, bees that don't buzz,
A healthy stomach that is never hungry?

இளமைதந்தாய், உணர்வுதந்தாய், இன்பங்காணும்
 இன்னுயிரும் தந்திட்டாய் இயற்கைத்தேவி,
 வளமையற்ற நெஞ்சுடையார் இந்நாட்டார்கள்
 மறுக்கின்றார் காதலினைக் கைம்மைகூறித்
 தளைமீற வலியில்லேன்! அந்தோ, என்றன்
 தண்டமிழின் இனிமைபோல் இனியசொல்லான்
 உளமாரக் காதலித்தான் என்னை! அன்னோன்
 ஊர்நிந்தை ஏற்பதனைச் சகிப்பேனோநான்!

ஒருயிரும் இரண்டுடலும் நாங்கள்! எம்மை
 உளிகொண்டு வெட்டிவிட்ட கட்டுப்பாடே,
 தீராத காதலினை நெஞ்சத்தோடு
 தீய்த்துவிட்டாய்! என்றாள்-பின் ஓடிவந்து
 சீராளன் தாவினான்!-வீழ்ந்தாள்!-வீழ்ந்தான்!
 தேம்பிற்றுப் பெண்ணுலகு! இருவர் தீர்ந்தார்!
 ஊரார்கள் பார்த்திருந்தார் கரையில்நின்றே
 உளம்துடித்தார்; எனினும்அவர் உயிர்வாழ்கின்றார்.

மதிலுக்குள்
Mother Nature, you gave me youth,
Emotion, life to seek happiness.
The hapless people of this land
Deny love in the name of widowhood!
I have no will power to cut my bonds.
Alas, the youth sweet as honeyed Tamil
Loved me in truth! How can I bear
The society spitting upon his face?

We are two figures, one heart.
Blind tradition, you have cut us asunders;
You have burnt up the eternal love
In our hearts!" she wept piteously.
Seeraalan rushed to hold her. Both fell.
Womanhood mourned. The two died.
The people of the place stood on the beach
And expressed shock. But they are alive still.

Translated by Prema Nandakumar

53. பெண் கல்வி

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணு தற்கே!
பெண்கட்கு கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணு தற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணு தற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணு தற்கே!

கல்வியில்லாத பெண்கள்
களர்நிலம்! அந்நிலத்தில்
புல்விளைந் திடலாம்; நல்ல
புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை!
கல்வியை உடைய பெண்கள்
திருந்திய கழனி, அங்கே
நல்லறிவுடைய மக்கள்
விளைவது நவில வோநான்?

53. *Women's Education*

Women need literacy

To run the household.

They ought to be educated

To bring up children well.

Women should acquire knowledge

To guard the world

Learning helps women

Widen the arc of scholarship.

Illiterate women

Are barren land! Grass may grow

On this surface:

But not ideal children.

The educated woman

Is a field well prepared.

Wise progeny spring up here:

I need not repeat this truth.

வானூர்தி செலுத்தல் வைய
மாக்கடல் முழுத ளத்தல்
ஆனஎச் செயலும் ஆண்பெண்
அனைவர்க்கும் பொதுவே! இன்று
நானிலம் ஆட வர்கள்
ஆணையால் நலிவ டைந்து
போனதால் பெண்க ளுக்கு
விடுதலை போன தன்றோ!

இந்நாளில் பெண்கட் கெல்லாம்
ஏற்பட்ட பணியை நன்கு
பொன்னேபோல் ஒருகை யாலும்
விடுதலை பூணும் செய்கை
இன்னொரு மலர்க்கை யாலும்
இயற்றுக! கல்வி இல்லா
மின்னாளை வாழ்வில் என்றும்
மின்னாள் என்றே உரைப்பேன்.

சமைப்பதும் வீட்டுவேலை
சலிப்பின்றிச் செயலும் பெண்கள்
தமக்கேஆம் என்று கூறல்
சரியில்லை! ஆட வர்கள்
நமக்கும்அப் பணிகள் ஏற்கும்*
என்றெண்ணும் நன்னாள் காண்போம்!
சமைப்பது தாழ்வா? இன்பம்
சமைக்கின்றார் சமையல் செய்வார்!

Remember, it is common skill

For man and woman

To pilot an aeroplane,

Survey the vast ocean.

Male chauvenism

Has weakened the globe today.

No wonder then,

Women find their freedom gone.

Come forward to execute

With a golden hand

The jobs assigned to you.

At the same time

Press forward to gain freedom

With the other flower-like hand.

Such is my conviction:

The illiterate woman will never glow.

It is wrong to say

That women alone should drudge

As cooks at home

And cleaners all day.

That would be a happy day

When men too take up such tasks.

Is it shameful to cook?

The cook creates enjoyment!

உணவினை ஆக்கல் மக்கட்(கு)
உயிர்ஆக்கல் அன்றோ? வாழ்வு
பணத்தினால் அன்று வில்வாட்
படையினால் காண்ப தன்று
தணலினை அடுப்பில் இட்டுத்
தாழியில் சுவையை இட்டே
அணித்திருந் திட்டார் உள்ளத்(து)
அன்பிட்ட உணவால் வாழ்வோம்.

சமைப்பது பெண்க ளுக்குத்
தவிர்க்கொணாக் கடமை என்றும்,
சமைத்திடும் தொழிலோ, நல்ல
தாய்மார்க்கே தக்க தென்றும்
தமிழ்த்திரு நாடு தன்னில்
இருக்குமோர் சட்டந் தன்னை
இமைப்போதில் நீக்க வேண்டில்
பெண்கல்வி வேண்டும் யாண்டும்.

Cooking food is indeed

The nurturing of precious life.

Life is not mere money:

Nor is it martial prowess.

Stoking ;the stove fire

And creating taste in the pot,

They serve food with love.

Such food is vital to existence.

There is an unwritten law

In Tamil Nadu that cookery

Is the inalienable duty

Of the poor housewife.

Alas, that such drudgery

Is fit only for mothers.

Universal women's education

Alone can remove this unfair rule.

Translated by Prema Nandakumar

“பெண்ணுக்குப் பேச்சரிமை வேண்டாம்என் கின்றீரோ?
மண்ணுக்கும் கேடாய் மதித்தீரோ பெண்ணினத்தை!
பெண்ணடிமை தீரும்ட்டும் பேசந் திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே!
ஊமைஎன்று பெண்ணை உரைக்குமட்டும் உள்ளடங்கும்
ஆமை நிலைமைதான் ஆடவர்க்கும் உண்டு!
புலன்அற்ற பேதையாய்ப் பெண்ணைச்செய் தால்அந்
நிலம்விளைந்த பைங்கூழ் நிலைமையும் அம்மட்டே!
சித்ரநிகர் பெண்டிர்களைச் சீரழிக்கும் பாரதநற்
புத்ரர்களைப் பற்றியன்றோ பூலோகம் தூற்றுவது?
சற்றுந் தயங்கேன் தனியாய்ச்சஞ் சீவிமலை
உற்றேறி மூலிகையின் உண்மை அறிந்திடுவேன்;
மூலிகையைத் தேட முடியாவிட்டால் மலையின்
மேலிருந்து கீழே விழுந்திறக்க நானறிவேன்!
ஊரிலுள்ள பெண்களெல்லாம் உள்ளத்தைப் பூர்த்திசெயும்
சீரியர்க்கு மாலையிட்டுச் சேடைந்து வாழ்கின்றார்.
தோகை மயிலே! இதைநீகேள் சொல்லுகின்றேன்.
நாகம்போல் சீறுகின்ற நாதரிடம் சொல்லிவிடு.
பச்சிலைக்குச் சஞ்சீவி பர்வதம்செல் வேன்.” என்றாள்

0

0

0

“அச்சுப் பதுமையே! ஆரணங்கே! நில்லேடி!
நானும் வருகின்றேன் நாயகியே! நாயகியே!”
ஏனிந்தக் கோபம்? எழிலான காதலியே!

54. A Conversation

"You say women should be denied
Freedom of speech.
Are women cheaper than dust?
As long as woman is not emancipated
This nation will remain enslaved.
Tortoise-like the men will live
As long as they keep their women dumb.
If the woman is kept unintelligent
The crops too will yield very little.
The world speaks ill of Indian men
Who look down upon their lovely women.
I shan't tarry further: alone I will go
To the Sanjivi hill and gain the herb.
In case I fail to get the secret
I know how to jump off the mountain peak.
My friends are happily married
To menfolk who satisfy their whims.
O lovely peacock: tell this message
To my beloved hissing like a snake.
I am going to the Sanjivi hill for the herb"
          0   0   0
"Lovely statue! Maiden graceful! Stop!
I am coming with you. My love, my wife!
Why this anger, my gentle beloved?"

என்றுகுப்பன் ஓடி இளவஞ்சியைத் தழுவி
 நின்றான். இளவஞ்சி நின்று மகிழ்வுற்றாள்.
 “அவ்விரண்டு மூலிகையில் ஆரணங்கே நீஆசை
 இவ்வளவு கொண்டிருத்தல் இப்போதுதான் அறிந்தேன்.
 கூட்டிப்போய்ப் பச்சிலையைக் கொய்து தருகின்றேன்;
 நீட்டாண்மைக் காரி! எனக்கென்னநீ தருவாய்?”
 என்று மொழிந்தான் எழுங்காத லால்குப்பன்.
 “முன்னே இலைகொடுத்தால் முத்தம் பிற”கென்றாள்.
 “என்கிளியே நீமுத்தம் எத்தனை வாய்?” என்றான்.
 “என்றன் கரத்தால் இறுக உமைத்தழுவி,
 நோகாமல் முத்தங்கள் நூறுகொடுப் பேன்” என்றாள்.
 “ஆசையால் ஓர் முத்தம் அச்சாரம்போ”டென்றான்.
 “கேலிக்கு நேரம் இதுவல்ல, கேளுங்கள்;
 மூலிகைக்குப் பக்கத்தில் முத்தம் கிடைக்கும்” என்றாள்.

(‘சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்’ எனும் பாட்டில்
 இடம்பெறும் ஒரு பகுதி)

Kuppan ran and embraced the creeper-image.

She was happy and stood still

"Only now I realise your passion

For those two herbs, my love.

I shall take you myself,

And gather for you the leaves.

Talkative wench! What shall I get in return?"

So gasped the love-lorn Kuppan.

"First the leaves, then the kiss", she firmly said.

"How many kisses, my parrot?"

"I will hug you with my arms

And painlessly kiss you hundred times."

"Come, an advance in the name of love."

"No time for fun, Listen to me.

You will get kisses in return for the herbs."

(An extract from 'Sarjivi Parvatathin Saral')

Translated by Prema Nandakumar

புது உலகம்

A NEW BRAVE WORLD

55. புதிய உலகு செய்வோம்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்-கெட்ட

போரிடும் உலகத்தை வேரொடு சாய்ப்போம். (புதிய)

பொதுஉடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்

புனிதமோ டதைளங்கள் உயிரென்று காப்போம். (புதிய)

இதயமெலாம் அன்பு நதியினில் நனைப்போம்

'இதுஎனதெ' ன்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்ப்போம்.

(புதிய)

உணர்வெனும் கனலிடை அயர்வினை எரிப்போம்

'ஒருபொருள்தனி' எனும் மனிதரைச் சிரிப்போம்! (புதிய)

இயல்பொருள் பயன்தர மறுத்திடில் பசிப்போம்

ஈவதுண்டாம் எனில் அனைவரும் பசிப்போம். (புதிய)

55. *We shall make a New World*

Come, We'll make a new world
and do away with the warring world;

Come, We'll take the gospel of communism to eight
directions
and preserve it chaste as our life;

Come, We'll wet our hearts
in the river of love
and bane 'this is mine'.

Come, We'll burn our indolence
in the flames of awareness
and laugh at the men who shout 'this belongs to me'

Denied of our rightful dues to fruits of nature, let us starve
Granted, we share it with all.

Translated by Bala

56. உலக ஒற்றுமை

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறுவீடு
சம்பாத்தியம் இவையுண்டு தானுண் டென்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!
கன்னலடா! என்சிற்றூர் என்போ னுள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மூத்த துவரை யுள்ளம்!
தென்னையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனது நாட்டுச்
சுதந்தரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்;
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க
வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்!
மாம்பிஞ்சி யுள்ளத்தின் பமனும் கண்டோம்!
தூயஉள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெலாம் 'ஒன்றே' என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! ஆங்கே
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்ந்த தாலே.

56. World Unity

"My wife, my children, my food, my home,
My income - only these and my dear self exist for me".
He who says so
Has a heart
Small as the mustard seed -
A wee-sized wastrel
Of no use even to his street - mates.
He who says: "Sweet is my little native town"
Has a heart
Of the size of the lentil seed
The direct elder to the mustard.
There is a coconut sized heart
Using the freedom of one's own land
To afflict the other nations.

Weapons they disown
And peace they maintain and yet
To guard his home, or town, or country
Each one will permit to grow
Violence of hand and tongue
Here we see
The heart of a green unripe mango.
Real joy is only
In the heart of purity, In the heart of charity
In the heart of greatness, In the heart of a mother
That affirms as one
All the people of this ancient world.
There is no fight there,
For all selfish love has been spent.

Translated by S.Raman

பகுத்தறிவு மன்றத்தில் உலகம் என்ற
 பழயமுத லாளியினை நிற்கவைத்து
 மிகுத்திருந்த உன்நன்செய், புன்செய் யாவும்
 வெகுகாலத் தின்முன்னே, மக்களயாரும்
 ககித்திருக்கக் குத்தகைக்கு விட்டதுண்டோ?
 சொல்! என்றேன்; உலகப்பன் ஆம் ஆம் என்றான்.
 வகுத்தஅந்தக் குத்தகைக்குச் சீட்டுமுண்டோ
 வாய்ச்சொல்லோ என்றுரைத்தேன். வாய்ச்சொல்
 என்றான்.

குத்தகைக்கா ரர்தமக்குக் குறித்த எல்லை
 குறித்தபடி உள்ளதுவா என்று கேட்டேன்.
 கைத்திறனும் வாய்த்திறனும் கொண்டபேர்கள்
 கண்மூடி மக்களது நிலத்தையெல்லாம்
 கொத்திக்கொண் டேப்பமிட்டு வந்த தாலே
 கூலிமக்கள் அதிகரித்தார், என்னசெய்வேன்!
 பொத்தல் இலைக் கலமானார் ஏழைமக்கள்
 புனல்நிறைந்த தொட்டியைப்போல் ஆனார் செல்வர்;

57. *The Song of the Common Man*

After placing the world, the old capitalist,
In the rationalist forum, "please tell me
Oh! The common man! Have the
Excess of wet and dry lands
Been let on lease, long time back,
To enable all people to enjoy". Said I.
The common man said, "Yes, Yes".
For the settled lease is there any
Receipt or was it merely oral? I said.
He said it was only oral.

I asked whether the line demarcated was according
to the records of the lease-holder.
Since persons who were skilled physically
And orally, grabbed the lands of the
People ignorant and devoured,
The working class people increased. What can I do?
The poor people became a vessel
Of hole-ridden eating leaf.
The rich became like a tub full of water.

அதிகரித்த தொகைதொகையாய்ச் செல்வமெல்லாம்
அடுக்கடுக்காய்ச் சிலரிடம்போய் ஏறிக்கொண்டு
சதிராடு தேவடியாள் போல் ஆடிற்று!

தரித்திரரோ புழுப்போலே துடிக்கின்றார்கள்,
இதுஇந்நாள் நிலை என்றான் உலகப்பன் தான்!

இந்நிலையி் லிருப்பதனால் உலகப்பா நீ!
புதுக்கணக்குப் போட்டுவிடு, பொருளை எல்லாம்
பொதுவாக எல்லார்க்கும்நீ குத்தகைசெய்.

ஏழைமுத லாளியென்ப தில்லாமற்செய்,
என்றுரைத்தேன். உலகப்பன் எழுந்து துள்ளி,
ஆழமப்பா உன் வார்த்தை! உண்மையப்பா,
அதற்கென்ன தடையப்பா, இல்லையப்பா,
ஆழமப்பா உன்கருத்து, மெய்தானப்பா,
அழகாயும் இருக்குதப்பா, நல்லதப்பா,
தாழ்வுயர்வு நீங்குமப்பா, என்று சொல்லித்
தகதகென ஆடினான், நான்சிரித்து,

ஆடுகின்றாய் உலகப்பா! யோசித்துப்பார்!
ஆர்ப்பாட்டக் காரர்இதை ஒப்பாரப்பா!
தேடப்பா ஒருவழியை என்று சொன்னேன்,
செகத்தப்பன் யோசித்துச் சித்தம்சோர்ந்தான்.
ஓடப்ப ராயிருக்கும் ஏழையப்பர்
உதையப்ப ராகிவிட்டால், ஓர்நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஓப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பாநீ!

Multiplied blocks and blocks of wealth
Reached a few people
And danced like a prancing dancer!
But poor people suffer like worms.
This is the present situation, so said the common man.
Since this condition prevails
Please evolve a new arithmetic
And lease all the property calculating
Commonly and equally to one and all.

See there is no capitalist or poor
So I said. The common man jumped up
And said, your word is deep! It is true.
There is no obstacle to your word,
Thought provoking ideas, really true, also countering.
The low and high will go away
And danced spiritedly.

I laughed and said, Oh! Common man,
You dance! You contemplate,
The agitators will not accept it. Find a way out.
The common man thought over and lost his spirit.
The poorman who is on the run,
If he becomes violent and begins to hit, at no time
The low and high men will all change
And become equal. You realise this, said I.

Translated by N.Shankaran

58. நீங்களே சொல்லுங்கள் !

சித்திரச் சோலைகளே! உமை நன்கு
திருத்த இப் பாரினிலே-முன்னர்
எத்தனை தோழர்கள் ரத்தம் சொரிந்தன
ரோ! உங்கள் வேரினிலே.

நித்தம் திருத்திய நேர்மையி னால்மிகு
நெல்விளை நன்னிலமே! - உனக்
கெத்தனை மாந்தர்கள் நெற்றி வியர்வை
இறைத்தனர் காண்கிலமே.

தாமரை பூத்த தடாகங்களே! உமைத்
தந்தஅக் காலத்திலே-எங்கள்
தூய்மைச் சகோதரர் தூர்ந்து மறைந்ததைச்
சொல்லவோ ஞாலத்திலே.

மாமிகு பாதைகளே! உமை இப்பெரு
வையமெ லாம்வகுத்தார் அவர்
ஆமை எனப்புலன் ஐந்தும் ஒடுங்கிட
அந்தியெலாம் உழைத்தார்.

ஆர்த்திடும் யந்திரக் கூட்டங்களே! - உங்கள்
ஆதி அந்தம் சொல்லவோ? - நீங்கள்
ஊர்த் தொழிலாளர் உழைத்த உழைப்பில்
உதித்தது மெய் அல்லவோ!

58. *Reveal All!*

Oh! Groves Picturesque!
To cultivate, refine you well
On this earth, how many comrades
Shed blood at your roots?

By means of the operations, daily refined
Oh! fertile land, producing much paddy,
We do not know how many people sweated for you.

Oh! Tanks with lotus blossoms,
At the time you were constructed,
Shall we tell the world, how our brothers
Of purity, were buried in the dust.

Oh! The highways, they constructed you all over the earth,
The workers toiled all the time..
Controlling their senses as a tortoise
Draws inside its limbs.

Oh! Noisy machines, always in motion,
Shall I tell you of your evolution?
Is it not true that you were born
Of the labour of the workers of the town?

Oh! The famous world of luxurious goods,
Your foundation is laid by the refined
Labour of the workers, which
Shattered their nerves and skin.

Oh! Natural phenomena of water, fire,
Good land, space and wind,
Which gave the earthly material dependent on you?
It's only the arms long of the labourers.

Oh! The world, are you not a witness to the labour of the
workman?

Is the ethics of the rich good
If they say 'die' to the workman,
When they ask the rich to feed them.

Will the lions vallant pine away,
After giving the rats all to eat?
Hereafter will the tigers feed
The fox and sleep in the bush large.

They will shed fear and rise up spiritedly,
Hence no idea to beg, flatter and cringe,
They are strong personally and are happy,
There's nothing amiss about this world.

Translated by N. Shankaran